

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Vår eviga bestämmelse

Äldste Detlef Adler, Tyskland

Områdessjuttio

Vi lever i en modern, händelserik tid med många utmaningar. Många saknar i dag perspektiv och känner att de har få möjligheter och litet hopp för framtiden. Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är vi välsignade med en annan syn på livet som kommer av ett begripligt, evigt perspektiv.

Jag vill säga något om det eviga perspektiv som finns i de skriftställen som talar om att "vända fädernas hjärtan till barnen" (Mal. 4:6; 3 Nephi 25:6). Vi behöver en villig ande och ett förstående hjärta för att förstå de stora löften och välsignelser som är förbundna med de band som skapas när vi arbetar med vår släktforskning och börjar bygga en relation med våra förfäder.

Kyrkan har många resurser tillgängliga för att hjälpa alla människor på jorden att delta i släktforskningsarbetet. Det är viktigt att förstå hur uppteckningar och tekniska hjälpmedel är tillgängliga i dag som är förbundna med evangeliets praktiska principer.

Äldste Detlef Adler, Tyskland

Vi vittnar om vår himmelske Fader (Joseph Smith — Historien 1:17) som har en plan för oss, sina barn. En del av den här

planen är att vi kan återvända till honom genom att ta emot heliga förrättningar och hålla tillhörande förbund. De här förrättningarna och förbunden öppnar vägen tillbaka till honom.

Då många av våra förfäder har lämnat jorden utan tillfälle att ta emot de här förrättningarna, har vår himmelske Fader i sin godhet skapat möjligheten för oss att

utföra dem till förmån för våra förfäder i heliga tempel. Men för att vi ska kunna göra det måste vi först identifiera våra förfäder. När vi hittat deras namn har vi möjlighet att som ställföreträdare utföra de här förrättningarna i deras ställe. På det sättet får vi den stora förmånen att skapa en speciell relation av kärlek och tjänande till våra förfäder.

Låt mig kort beskriva detta livs perspektiv och kombinera det med nästa livs perspektiv. Med vetskap om att de här förrättningarna är nödvändiga, väntar många andar på andra sidan på att återlösningshandlingar ska utföras för dem. Vi är en del av det perspektivet. Vi har del i deras eviga bestämmelse.

Ser vi inte här kärlekens och rättvisans underbara perspektiv i vår himmelske Faders vision, där vi kan bli redskap i Herrens händer och välsigna våra förfäder?

Genom detta verk kan vi lära oss se bortom dödens förlåt och se vår tid på jorden i ett nytt perspektiv. Nephi uppenbarade för oss: "Ty jag vet att många av er har sökt mycket för att få kunskap om det som skall komma. Därför vet jag att ni vet att vårt kött måste tyna bort och dö. Dock skall vi i våra kroppar se Gud" (2 Nephi 9:4).

Vi är alla barn till en kärleksfull himmelsk Fader som sänt oss till jorden för att uppleva glädje. Den största glädje vi kan uppleva ligger i att tjäna och visa kärlek till någon, vilket sträcker sig långt utöver vårt jordelivs gränser. Vi kan erbjuda människor ett evigt perspektiv som är:

"Och om nu er glädje blir stor över en enda själ som ni har fört till mig i min Faders rike, hur stor blir då inte er glädje om ni för många själar till mig!" (L&F 18:16)

Jag bär vittnesbörd om att de här lärdomarna är sanna och om den glädje som kommer genom släktforskningsarbetet, som låter oss ge till våra förfäder möjligheten att uppleva alla evangeliets välsignelser i nästa liv som de inte kunde uppleva här. ■

Vi kan finna de förberedda!

Helena Österlund

I förra numret av "Lokala sidorna" i *Liahona* kunde vi läsa om missionspresidenten och hans hustru, som uppmanade oss att våga bjuda in medmänniskor som ännu inte hört talas om evangeliet. Vi påmindes av syster Newell att vårt uppdrag som medlemmar är att finna dem som är förberedda. Missionärernas uppdrag är sedan att undervisa.

Det kan ju kännas svårt när man sitter hemma och läser om sådant. "Hur hittar man någon att finna? Hur gör man?"

Nu ska ni få höra hur det kan gå till rent praktiskt. Vi har träffat Göran Blanchette och Mary Billgren, båda från Handens församling, som har en fantastisk historia att berätta.

Göran satt i templet förra sommaren och bad en innerlig och väldigt konkret bön om att finna någon som var mottaglig för evangeliet. Någon som ville lyssna, känna igen sanningen, vilja träffa missionärerna, komma till tro, omvända sig och döpa sig.

Några dagar efter bönen, en onsdag morgon, planerade han sin dag. Bland annat skulle han ta bussen och handla på eftermiddagen.

- Plötsligt var det som om jag hörde en röst som sa: "Gå nu!" Jag tyckte det var märkligt. Jag skulle ju inte gå förrän på eftermiddagen. Tre gånger sa rösten åt mig att gå. Jag förstod att det var bäst att lyda. Jag kollade upp ifall det skulle gå någon buss, sprang runt i lägenheten för att hitta plånbok och annat, och skyndade sedan iväg till busshållplatsen. När jag närmade mig den såg jag en kvinna med en tonåring sitta där. Jag fick en stark känsla av att jag borde prata med henne.
- Vi hälsade på varandra och började prata om olika saker. Bland annat frågade hon mig om jag var gift. Jag svarade ja. Hon frågade hur min fru mådde. Jag svarade att hon inte mår speciellt

bra då hon precis fått en allvarlig diagnos. Men jag fortsatte med att berätta att jag tror att det hjälper om man ber. Det har ju hjälpt förr. Och då svarade du: "Jag tror också på bönen", säger Göran och tittar på Mary.

Mary fortsätter att berätta att hon sedan två månader innan mötet med Göran innerligt bett om att Gud ska hjälpa henne. Hon hade varit allvarligt sjuk en längre tid. Läkarna hade inte kunnat hjälpa henne, men hon mådde väldigt, väldigt dåligt.

- Det kändes som om jag höll på att dö. Jag bad hela dagarna: "Gud, vad ska jag göra? Vart ska jag gå? Jag har ingenstans att gå! Jag ska hålla dig i handen, det är det enda jag kan göra." Jag har haft en tro på Gud och Jesus ända sedan jag var liten. Men jag hade aldrig riktigt förstått vem Gud är, vad det innebar att Jesus är Guds Son, vem jag är och vem jag är i relation till dem.

Mary ler sitt härliga leende och fortsätter:

- Jag och Göran fortsatte att prata, och plötsligt hör jag hur jag ger mitt telefonnummer och adress till honom! Jag, som efter mitt svåra äktenskap, inte ens litade på män, satt där och pratade med en vilt främmande karl! Men det var som att någon vägledde mig. Någoting inom mig sa att jag kunde lita på honom.

Göran fortsätter:

- I samtalet frågade jag dig till slut om du ville komma till kyrkan på söndagen efter. Och det ville du.
- Ja, det ville jag! När Göran nämnde kyrkans hela namn hade jag aldrig hört talas om den. Men det spelade ingen roll vad det var för kyrka, det var en kyrka med Jesus namn i. Jag ville dit! Jag var

Göran Blanchette följde uppmaningen att be för att finna någon som är förberedd att ta emot evangeliet och fann Mary Billgren, båda tillhör Handens församling.

så glad över att ha hittat någon som ville prata om Gud. Ingen av mina vänner ville ens diskutera sådana saker. Jag var hungrig efter Guds ord!

- Så fort jag kom in i kyrkan kände jag mig för första gången helt välkomnad. Jag kände att här är Guds barn. Jag kände mig lycklig. Fylld av energi för första gången på mycket länge.

Göran berättar att både sakramentsmötet och undersökarklassen den söndagen var något utöver det vanliga.

- Undersökarklassen, ledd av Ola Öquist, var en av de andligaste lektionerna jag varit med om på många, många månader. Han hade känt sig inspirerad under veckan att ta upp ämnet "den fria viljan".

- Och det var precis vad jag behövde höra! Jag bara grät och grät. Jag kan inte ha sett klok ut, skrattar Mary. Det var precis vad jag ville göra: Jag ville använda min fria vilja till att välja Gud, jag ville välja Jesus.

Sedan rullade allt på i en väldig fart. Missionärerna undervisade tillsammans med Göran och några andra. Bara tre veckor senare, 18 augusti 2012, steg Mary ner i dopets vatten, där Göran fick förmånen att döpa henne.

- Jag bara grät och grät då med. De frågade hur jag mådde. Jag svarade: "Jag är våt!", berättar Mary skrattande. Men jag kände mig fri och pånyttfödd. Innan var det som om jag var levande död. Men Gud har fått mig tillbaka till livet. Jag lever och gnistrar. Det är det absolut bästa som hänt mig i hela mitt liv.
- Av det här har jag ännu en gång lärt mig att Gud hör bön! säger Göran. Oavsett vem som ber. Vi hade ju båda bett om det, på varsitt håll. Och Gud såg till att vi träffades den där dagen. Och sedan kunde vi båda påverkas av Anden, jag att gå iväg tidigare än jag tänkt och dig Mary att våga. Det är ett mirakel. Anden förnyar oss och gör att vi kan känna mycket glädje.

Missionspresidentens och hans hustrus uppmaning om att det är vi medlemmar som har uppdraget att finna de förberedda stämmer alltså! Det som krävs av oss är först och främst en vilja och sedan modet att svara på Andens maningar.

Gud ser vår vilja och möjliggör vägar att finna de förberedda. Vem kan du finna idag? ■

(Som en, fantastisk, fotnot kan vi även berätta att Göran upprepade sin vilja och sitt mod några veckor senare. Han bad en lika innerlig bön och kunde finna ännu en syster som även hon var redo och döptes efter bara tre veckor.)

Tidigare seminarieelever nu på mission

Birgitta Wennerlund

I julinumret 2007 av *Liahona* kunde vi läsa om hur studierna i seminariet påverkar mycket annat i livet. I dag får Jacob Larsson, Tommy Eriksson och Joel Sandelin dagligen nytta av sina studier som missionärer ute i världen.

Vad har ni haft för nytta av era seminariestudier?

Äldste Sandelin säger att han lättare kunnat undervisa och berätta historier från skrifterna, särskilt för människor som inte vet så mycket om Bibeln eller Mormons bok. "Det är också bra att kunna jämföra egna svårigheter med till exempel vad Job fick utstå. Då ser man att man egentligen inte har det så svårt."

Äldste Eriksson undrar om han hade haft samma kärlek till Guds ord om han inte gått i seminariet. "Seminariet hjälper mig också att studera tidigt på morgnarna!"

Äldste Larsson tycker att seminariet hjälpte honom bli van vid skrifterna och han har använt mycket av det han lärde sig i seminariet på sin mission.

Har ni haft nytta av nyckelskriftställena som ni kämpade så för att lära er?

"Tyvärr var jag inte så flitig med att lära mig dem, men ett som jag alltid kommer att komma ihåg är Första Nephi 3:7, som är alla missionärens favorit-skriftställe. En annan vers som jag tycker mycket om är Alma 42:31", säger äldste Sandelin.

"Ja", säger äldste Eriksson, "de är alltid de första skriftställena som kommer till mitt sinne när jag undervisar och de hjälper mig att känna att jag kan skrifterna någorlunda." Och äldste Larsson säger: "Absolut! Jag har använt dem många gånger!"

Vad skulle ni vilja säga till dem som nu läser seminariet?

"Lär er så mycket ni bara kan och sitt inte av tiden där. Studera flitigt så att ni kan ha dessa lärdomar med er under resten av ert liv! Var alerta, vakna och glada, för ni kommer att ha nytta av det i framtiden", är äldste Sandelins uppmaning.

"Att gå i seminariet är ett heligt val som ni gör, ett förberedande val så att ni kan välja om ni ska tjäna Herren med hela ert hjärta eller halvhjärtat. I Matteus 6:24

FOTO ANN-SOFIE ERIKSSON

står det att ingen kan tjäna två herrar, så valet att gå i seminariet är ett tidigt val ni gör för att välja om ni vill bli Kristi lärjungar och få alla de välsignelser som Herren har förberett för er. Det finns ingen ursäkt för att inte gå i seminariet — allting kan lösas!" tycker äldste Eriksson.

Äldste Larsson uppmanar alla att ta vara på den tiden: "Ni kommer aldrig att ångra er!"

Vad tycker ni om att vara på mission?

Att vara på mission är det bästa valet jag gjort i mitt liv, säger äldste Eriksson. "Det var också ett av de lättaste eftersom jag gjorde valet redan som liten. I början var det inte som jag trodde. Jag trodde att allt skulle

Äldste Eriksson och äldste Larsson på väg till sina respektive missioner i Wisconsin-missionen Milwaukee och Portugalmissionen Lissabon

flyta bra efter en månad och jag skulle vara den bästa missionären någonsin efter sex månader och ha minst 50 dop efter ett år som missionär. Ha ha! Vissa saker lär man sig bara som missionär, men Herren välsignar oss hundrafalt som det står i Markus 10:29–30. Den som lämnar hus, familj, bröder och systrar får hundrafalt tillbaka. Det finns inget bättre ställe där vi kan lära oss det som Herren förväntar sig av oss!”

”Det är svårt vid vissa tillfällen”, tycker äldste Sandelin, ”men det känns bra att tjäna andra och hjälpa folk att finna rätta vägen tillbaka till vår himmelske Fader. Att gå ut som missionär är nog ett av de bästa val du kan göra under ditt liv på jorden. Jag har växt andligen och så har jag fått en stor dos tålmod också, för det kommer nog automatiskt.”

Äldste Larsson älskar sin mission. ”Det har inte alltid varit

lätt”, säger han, ”men jag har aldrig ångrat mitt val att tjäna Herren.”

Är det något ni önskar ni hade gjort mer för att förbereda er bättre?

”Min mamma lärde mig mycket innan jag gick ut på mission och det är jag tacksam för. Kanske kunde jag lärt mig mer om hur man stryker kläder, men som tur är så hade jag en kamrat som hade tålmod och lärde mig stryka så det inte blir märken på kläderna”, berättar äldste Sandelin.

”Det enda jag ångrar att jag inte gjorde mer är att gå på splits med missionärerna. Ungdomars hjälp i missionärsarbetet är en riktig nyckel! Jag kan inte beskriva hur mycket framgång jag har haft tack vare hjälp från ungdomar. De går med oss efter skolan till klockan 20–21 på kvällen för att undervisa och tala med folk om evangeliet, och jag tror inte det finns något bättre sätt att förbereda sig inför en mission”, säger äldste Eriksson.

”Jag önskar att jag hade åkt till templet mer innan min mission. På mission har man inte lika många möjligheter att åka till templet. Jag önskar också att jag hade läst lite mer i Predika mitt evangelium.” ■

**Äldste Sandelin
åkte ett år
senare till Spa-
nienmissionen
Malaga.**

FOTO MARIE JACOBSSON

Jag älskar min Gud

Anna Gerrbo, Handens församling

När jag var yngre fann jag ofta mig själv säga som jag hört genom min uppväxt: ”Jag vet att kyrkan är sann.” Sen kom jag till en punkt när jag kände att det var extra viktigt för mig att låta alla mina uttryck — muntliga, fysiska, konstnärliga, tankemässiga — avspegla det som fanns inom mig, autentiskt och ärligt. Jag ville inte uttrycka starka religiösa upplevelser med inlärd fraser, utan ville hitta mina egna ord.

Jag började fundera: Vad vet jag egentligen? Vänta, jag kanske inte alls vet? Om jag hade kunskap om allt inom evangeliet skulle det ju innebära att jag var en gudinna — fullkomlig och allvetande, och det var jag ju ännu inte. Jag började känna efter vad som rörde sig i min själ. Jag kände att jag tror på kyrkans budskap — jag tror på bönen och Guds existens, på att detta är hans kyrka och så vidare.

Jag funderade vidare och här är några av mina tankar:

I skrifterna läser vi ofta om uppmaningen att tro, inte om att veta. Jag tänker att det är nog vist, för det är svårt att veta. I psykisk sjukdom t.ex. ”vet” man massa saker som inte stämmer. Det mänskliga sinnet är till sin

natur ofullkomligt och lättlurat, och vi kan inte alltid lita på det — tyvärr. Jag tror att det är en av våra jordiska prövningar. Därför känns det rätt för mig att vara ödmjuk inför mina mänskliga tillkortakommanden och, så att säga, ”måttlig” i mitt vittnesbörd. Jag vill alltid ompröva min tro, för ofta hittar jag viktiga nya skiftningar och nyanser av doktrinerna i evangeliet som behöver ersätta mina tidigare övertygelser. Ett vittnesbörd för mig är en levande och ständigt växande process. Sen jag började tänka så här, istället för att statistiskt försöka hålla fast vid mina ”vetanden”, har jag blivit mer harmonisk — vilket blivit ännu ett bevis för mig om trons underbara princip!

Så, i all ödmjukhet, detta är min tro och mitt vittnesbörd just nu: Jag tror på Guds existens, för när jag stillar mitt sinne och vänder mig till det andliga kan jag känna en yttre kraft som rör

vid mina tankar — något jag uppfattar som Gud. Jag känner att han älskar mig och vill mitt bästa i alla lägen. Jag har upplevt många små underverk som jag tror Gud haft sin hand i. Jag tror på återställelsen och att vi tillhör den kyrka som Gud kallat profeter till. Detta tror jag för att när jag för några år sedan besökte den heliga lunden fanns där en anda, en känsla, som så starkt och levande vittnade om att

Anna Gerrbo

FOTO HELENA ÖSTERLUND

något mycket speciellt hänt där en gång.

Jag tror att om vi följer Guds bud och maningar — efter att vi själva prövat i vårt eget sinne om vi vill följa dem — så kommer de leda oss till lycka och evigt liv. Jag tror på Kristus lärdomar och hans försoning.

Jag är så tacksam för tiden jag fått här på jorden, en möjlighet att lära mig, omvända mig och tillväxa, så att jag en dag kan välkomnas tillbaka till Guds trygga famn som en mer hel och fullkomlig själ. Jag är så tacksam för Kristi försoning som tillåter mig att överkomma alla mina svagheter och bli mer lycklig. Jag älskar min Gud. ■

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Går till kyrkan

Alva, 3 år, Handens församling

Jag liknar Jesus när jag går till kyrkan. ■

Alva, 3 år

FOTO: HELENA ÖSTERLUND

MÅNADENS SLÄKTFORSKNINGSHÖRNA

Tiden är nu!

Kari Sandum, släktforskningsmissionär

Den här månaden har jag lust att citera två profetiska uttalanden som gäller den tid vi nu lever i, när släktforskning och förberedelse av namn till templet är ett musklick borta. Det första uttalandet gjordes av den norskfödde genealogen och författaren Nephi Anderson (1865–1923) och står tryckt i Utah Genealogical and Historical Quarterly, januari 1912, s. 21–22.

”Låt mig antyda hur detta verks framtid ser ut: Jag ser hur uppteckningar över de döda samlas in från varje nation under himlen till ett stort huvudbibliotek i Sion — det största och bäst utrustade på jorden. Underbibliotek kommer att upprättas

i olika länder men Sion kommer att bli en slutlig förvaringsplats för dessa uppteckningar. Kunniga genealoger kommer att ständigt arbeta med att finna uppteckningar och söka bland arkiven efter samband mellan familjer och slakten. Efterhand som antalet tempel ökar och arbetet fortsätter att växa i omfattning kommer den här organisationen (Utah Genealogical Society övers. anm.) eller en organisation som växer fram ur den (FamilySearch övers. anm.) att ha till sitt förfogande ett komplicerat, men perfekt system för registrering och kontroll så att arbetet i tempen kan pågå utan förväxlingar eller dubbelarbete.

Under årens gång och ända in i det tusenåriga fredsriket, kommer detta frälsningsverk att fortsätta tills varje värdig själ som går att hitta i uppteckningarna har blivit funnen och fått förrättningarna utförda för sig. Sedan kommer den osynliga världen till vår hjälp, de länkar som brutits kommer att hopfogas, tilltrasslade trådar kommer att redas ut och Guds avsikter med att göra frälsning inom räckhåll för alla att ha fullbordats.”

Nästa citat är från president Gordon B. Hinckleys öppningstal vid generalkonferensen i oktober 2005:

”En av de mest bekymmersamma aspekterna av vår tempelverksamhet är att det, efterhand som vi får fler och fler tempel utspridda över jorden, görs dubbelarbete i de ställföreträdande förrättningarna. Människor i olika länder arbetar samtidigt på samma släktlinjer och kommer upp med samma namn. De vet inte att andra människor på andra platser gör samma arbete. Vi har därför någon tid varit engagerade i ett mycket svårt åtagande. Lösningen för att undvika sådant dubbelarbete ligger i komplicerad datateknik. Det finns tecken på att detta kommer att lyckas och om det blir så, kommer det i sanning att utgöra en anmärkningsvärd landvinning av världsomspännande innebörd.”

FOTO HELENA ÖSTERLUND

Kari Sandum

Idag vet vi att Nephi Andersons och president Hinckleys uttalanden har gått i uppfyllelse. Och för att citera äldste David A Bednar: ”Tiden är nu!” (Videoinspelat samtal med ungdomar om familjehistoria 2011) ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas, se kyrkans svenska hemsida <http://www.jesukristikyrka.se> under Övrigt material — *Liahona* — Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111, 136 63 Söderby
Tel. 08-7770401 ■